

такжвъ единъ младъ чловѣкъ, то онъ и чюдесно успѣва въ науки-тѣ; а ако не, — то съ голѣмъ сердечнъ жялость сжхне и вѣне доро немилостива та му орисница скжса конецъ-тъ на животъ-тъ му. — Такива при-мѣры смы видѣли, и много е жяль за такива млади Бжлгарчета! А други наши млади съотечественници се намиратъ, които нанстинж сж также обдарени естествено съ голѣмы и благодарѣтелни умственны дорбы; но понеже они живѣять въ таково общество, дѣто не сжществувань случан за да имъ пробудять желаніе-то и любовь-тж кжмъ просвѣщеніе-то, то и си оставать нихни-тѣ тія Божественни дарби заровенни въ една вѣчна тжмнина и за такива чловѣцы се казва: че они мжкаръ и естествено да сж *философи*, но вещественно *овцы и свинье пасжшъ!* . .

2) Подобно и аналитическа-та метода не е въ состояніе сама по себе си да развие цѣло-то и при негово-то развитіе, всякога предполага мисль-тж за цѣло-то или синтезъ-тъ. — Тая метода разчленява явленія-та: то есть, иска часты-тѣ на едно цѣло, и спорядъ тыя явленія, и спорадъ тыя часты, труди се да упознае сжщность-тж на основно-то цѣло. Слѣдователно мжкаръ она и да се занимава съ явленія-та и съ часты-тѣ; но за да сполучи и упознае тыя часты, она е принудена неизбѣжно да предполага и цѣло-то; а това — е синтетическа работа; защото сжщественно-то цѣло се упознава и се измѣря чрезъ ограниченія-та на основаніе-то. Но анализъ-тъ, самъ по себе си, не е въ состояніе да отличи постоянно-то отъ случайно-то: — сжщественно-то се явява само спорядъ синтетическо-то предположеніе чловѣческаго духа; понеже, ако не сжществувань таково едно предположеніе; — то никога чловѣкъ не бы можялъ да има сознаніе за нѣкой